

احکام و تعالیم فردی - حرمت موسیقی

حضرت بهاء الله

حرمت موسیقی

حضرت بهاء الله:

1 - " إنا حللنا لكم إصغاء الأصوات والنعمات إياكم أن يخرجكم الإصغاء عن شأن الأدب والوقار افرحوا بفرح اسمي الأعظم الذي به تولّمت الأفئدة وانجذبت عقول المقربين إنا جعلناه مرقاة لعروج الأرواح إلى الأفق الأعلى لا تجعلوه جناح النفس والهوى إني أعوذ أن تكونوا من الجاهلين " (کتاب اقدس - بند 51)

حضرت عبدالهاء:

1 - " هو الابهی ای عبد بهاء موسیقی از علوم ممدوحه در درگاه کبریاست باید در جوامع کبری و صوامع عظمی بابدع نعمات ترتیل آیات نمائی و چنان آهنگی در مشرق الاذکار بلند کنی که ملاء اعلی باهتزاز آید ملاحظه کن که نظر باین جهت فنّ موسیقی چقدر ممدوح و مقبول است اگر توانی الحان و انغام و ایقاع و مقامات روحانی بکار بره. موسیقی ناسوتی را تطبیق بر ترتیل لاهوتی کن آنوقت ملاحظه فرمائی چقدر تاثیر دارد و چه روح و حیات رحمانی بخشد نغمه و آهنگی بلند کن که ببلبلان اسرار را سرمست و بیقرار نمائی و عَلَیْكَ التَّحِيَّةُ وَ الثَّنَاءُ ع " (امر و خلق جلد 3 ص 364)

2 - " ای مرغ خوش الحان جمال ابهی در این دور بدیع حُجَبَاتِ اوهام را خرق نموده و تعصبات اهالی شرق را ذمّ و قدح فرموده. در میان بعضی از ملل شرق نغمه و آهنگ مذموم بود ولی در این دور بدیع نور مبین در الواح مقدّس تصریح فرمود که آهنگ و آواز رزق روحانی قلوب و ارواح است. فنّ موسیقی از فنون ممدوحه است و سبب رقت قلوب مغمومه. پس ای شهناز باوازی جانفزا آیات و کلمات الهیه را در مجامع و محافل باهنگی بدیع بنواز تا قلوب مستمعین از قیود غموم و هموم آزاد گردد و

TABLET

دل و جان بهیجان آید و تبّتل و تضرّع بملکوت ابی کند و عَلَیْكَ الْبَهَاءُ الْاَبَیْ ع ع . (گنجینه حدود واحکام ص 194)

3 - " ای باربد الهی هر چند سَلَف در فنّ موسیقی مهارتی نمودند و الحانی بدیع بسرودند، شیر آفاق گشتند و سرور عشاق ایات عاشقانه بالحن بیات بنواختند و در انجمن عالم نوائی بلند نمودند در صحرای فراق باهنگ حجاز ولوله در عراق انداختند ، ولی نغمه الهی را تأثیری دیگر و آهنگ آسمانی را جذب و ولهی دیگر . در این عصر طیور انس در حدائق قدس باید آواز شهنازی بلند کنند که مرغان چمن را بوجد و پرواز آرند . در این جشن الهی و بزم ربّانی چنان عود و رودی بسرود آرند و چنگ و چغانه ای بنوازند که شرق و غرب را سرور و شادمانی دهند و حبور و کامرانی بخشند. حال تو آهنگ آن چنگ را بلند کن و سرود آن عود بزن که باربد را جان به کالبد دهی و رود کی را آسودگی بخشی . فاریاب بی تاب کنی و ابن سینا را بسینای الهی دلالت نمائی وَعَلَیْكَ التَّحِيَّةُ وَالْتِنَاءُ ع ع ."

(امر و خلق جلد 3 ص 364) و (گنجینه حدود و احکام ص 195)

4 - " هر چند اصوات عبارت از تموجات هوائیه است که در عصب صماخ گوش تاثیر نماید و تموجات هوا عَرَضِي از اعراض است که قائم بهواست با وجود این ملاحظه مینمائید که چگونه تأثیر در ارواح دارد آهنگ بدیع روح را طیران دهد و قلب را باهتزاز آرد. " (منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء ط آمریکا جلد 1 ص 143)

5 - " اصوات و الحان بدیعه و آهنگ و آوازه‌های خوش عرضی است که بر هوا عارض میشود زیرا صوت یعنی عبارت از تموجات هوائیه است و از تموج هوا اعصاب صماخ گوش متأثر شود و استماع حاصل گردد. حال ملاحظه کنید که تموجات هوا که عَرَضِي از اعراض است و هیچ شمرده شود روح انسان را بجدب و وله آرد و بنهایت درجه تاثیر بخشد گریان کند، خندان کند شاید بدرجه ای آید که بخاطر اندازد. پس ملاحظه کنید چه مناسبتی بین روح انسان و تموج هواست که اهتزاز هوا سبب شود انسان را از حالی به حالی اندازد و بکلی منقلب نماید بلکه صبر و قرار از برای او نگذارد . ملاحظه کنید که چقدر این قضیه عجیب است زیرا از خواننده چیزی خروج نیابد و در مستمع دخول ننماید باوجود این تأثیرات عظیمه روحانیه حاصل شود . پس این ارتباط عظیم کائنات را لابد از تأثیرات و تأثرات معنویه است چنانکه ذکر شد که چگونه این اعضاء و اجزای انسان متأثر و مؤثر در یکدیگرند مثلاً چشم نظر کند قلب متأثر شود. گوش استماع کند روح متأثر شود . قلب فارغ شود فکر گشایش یابد و از برای جمیع اعضای انسان حالت خوش حاصل آید... " (از مبحث ۶۹ مفاوضات مبارکه)

6 - " خطاب بجوانی که معلّم موزیک در ارتش بود میفرمایند : " موسیقی آیتی از آیات الهی است چنانچه آن موسیقی اجسام را بحرکت و هیجان آرد موسیقی الهی و ندای آسمانی قلوب و ارواح را اهتزاز بخشد. انبیای الهی معلّم این موسیقی روحانیند لهذا امیدوارم تو این نغمه و آهنگ ملکوتی را بشنوی چنانچه از موسیقی ظاهری لشکر و کشور را جنبش میدهی از این موسیقی الهی ارواح و عقول را طرب و سرور سرمدی بخشی. " (بدائع الآثار جلد 2 ص 275)

بیت العدل:

1 - " حضرت عبدالبهاء می فرمایند : در میان بعضی از ملل شرق نغمه و آهنگ مذموم بود . گرچه این مطلب در قرآن مجید مذکور نیست، اما بعضی از پیروان اسلام اصغاء موسیقی را نا مشروع می شمارند و بعضی دیگر جواز آن را مشروع به شروط و حدودی می دانند . در آثار مبارکه در ستایش موسیقی بیانات متعددی مذکور گشته ، مثلاً حضرت عبدالبهاء می فرمایند : آهنگ و آواز رزق روحانی قلوب و ارواح است . " (کتاب اقدس - شرح 79)